

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Εξοφλήσεται ἡ εἰσφορά κατὰ τὸν νόμον ἀποσπῆται.

Ἄρθρον σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "Σαλπίγγος" κατὰ τὸν νόμον ἀποσπῆται.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προκληρωτῆ.

Ἐν Κύπρῳ..... Σελ. 8.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... „ 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ.
Σ. ΝΟΥΡΜΟΥΖΙΩΝ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἡ φθίσις ἐπολλαπλα-
σιάζεται.

Ἡ ἐπάρατος αὕτη νόσος, ἡ ἀμείλικτος αὕτη ἐχθρὰ τῶν τρυφερωτέρων ἐπὶ γῆς ὑπάρξεων, ὁ σκληρότατος οὗτος πέλεκυς καθ' οὗ οὐδεμία ἀντίστασις ἴσχυσε μέχρι τοῦ νῦν, τοῦ πρώτου κτύπου τοῦ ὁποῦ ἡ ἀντήχησις εἶνε ἀμέσως ἡ τρομερὰ λέξις θάνατος, ἡ ὀλέτειρα αὕτη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἥς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα προκαλεῖ εἴγος, ἤρχισε δυστυχῶς ἀπὸ τινος νὰ πολλαπλασιάζεται ἐν Κύπρῳ— ὅπου πρὸ 30—40 ἐτῶν ἦτο σπανιωτάτη— καὶ μάλιστα ἐν ταῖς πόλεσιν, ἰδίως δὲ εἰς Λευκωσίαν Λάρνακα καὶ Λεμεσόν· πλείστα δὲ οὗτοι ὑπάρξεις καὶ ἐν ταῖς τρισὶ πόλεσιν καὶ ἐκ τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας καὶ ἐκ τῆς ἀνδρικῆς εἰσὶ— κατὰ τοὺς ἰατροὺς— κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ποτισμέναι ὑπὸ τοῦ καταστρεπτικοῦ ἰού τοῦ ἀνιάτου τούτου πάθους. Ποῖον ἄρα γε τὸ αἷτιον τῆς παρ' ἡμῖν πολλαπλασιάσεως τοῦ πελεμίου τούτου τῆς ἀνθρωπότητος νοσήματος;

Τὸ ζήτημα εἶναι βεβαίως σπουδαῖον καὶ μόνοις τοῖς Ἀσκληπιάδαις προσιτόν, ἀλλ' ἄρα γε θὰ χάσῃ τι ἐκ τῆς σπουδαιότητός του ἂν ἡμεῖς ἐξωθεν ὅλως τοῦ κύκλου ἐκφράσωμεν ταπεινὴν ἰδέαν ὅτι κατὰ

μέγα μέρος συντείνει εἰς αὕξησιν τῆς τρομερᾶς ταύτης νόσου καὶ ἡ ἀκίνησις, ἡ μετὰ μεγίστης καταχρήσεως ἀπόλαυσις τῆς σωματικῆς ἡσυχίας, καὶ ἡ ἐκ τούτων προκαλουμένη πολλαπλασίασις τῶν σωματικῶν ὀρέξεων;

Ἀρκεῖ νομίζω μόνη ἡ πακατήρησις ὅτι τὸ πάθος ἐλάβεν ἐπίτασιν εἰς τὰς πόλεις μόνον ὅπου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ κάτοικοι ζῶσι καθεστηκυῖαν ζωὴν, νὰ πείσῃ ἡμᾶς ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη ἔχεται ὑποστάσεώς τι νος.

Καὶ βέβαια· τὸ σῶμα ἐπλάσθη διὰ νὰ κινῆται, ἄλλως σήπεται, ὡς σήπεται πᾶν σκεῦος μὴ μεταχειριζόμενον. Τὸ ἀκίνητον σῶμα μαραινεται, μαλθακοῦται, ἐξασθενεῖ, πᾶσα δ' ἀσθένεια εὐκόλως τὸ καταβάλλει· ἀπλοῦς κατάρρους π. χ. προξενεῖ βλάβην εἰς τοὺς πνεύμονας· μικρὸν κρυολόγημα προκαλεῖ περιπνευμονίαν.

Διατάξατε λοιπὸν πρὸς Θεοῦ κίνησιν μετὰ πλείονος ἐνδιαφέροντος ἢ ὅσον διατάττετε τροφήν· διότι ἡ μὲν τροφή εἶνε ἡ ζωὴ, ἀλλ' ἡ ἐργασία, ἡ κίνησις εἶνε ἡ υἰεῖα ἥς ἄνευ ἡ ζωὴ εἶνε βάσανος. Ἀφετε τὰ παιδία νὰ παίζωσι, νὰ τρέχωσι, νὰ πηδῶσι, νὰ φωνάζωσιν,—ἐν μέτρῳ ὅμως πάντοτε—διὰ νὰ ἐνδυναμωθῶσιν οἱ μυῶνες, νὰ εὐρυνθῶ-

σιν οἱ πνεύμονες. Δότε εἰς τὰς νεανίδας καθημερινὸν ἔργον ἀπαιτοῦν τὴν τοῦ σώματος γύμνασιν δύο τοῦλάχιστον ὥρων καθ' ἑκάστην. Δὲν πρέπει ἡ εὐπορία νὰ γίνηται αἰτία ἀκινήσεως, διότι δὲν εἶνε ἡ εὐπορία ἡ πρόξενος τῆς υἰεῖας ἥς ἄνευ τὰ πλούτη μάταια. Νὰ ἀποφύγωμεν πᾶσαν ἐργασίαν—καὶ μάλιστα δι' ἀναπτυσσόμενα εἰσέτι σώματα—ἀπαιτοῦσαν κύρτωσιν διαρκῆ τοῦ σώματος. Νὰ ὑψώσωμεν τὰ γραφεῖα καὶ τραπέζας εἰς τρόπον ὥστε γράφοντες, μελετῶντες ἢ τρώγοντες νὰ ἤμεθα σχεδὸν ὀρθοί. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἐργασία ἢ ἄλλη ἀφορμὴ κινήσεως, ὥς γίνονται διάφορα γυμνάσματα ἢ οἰκιακά παιγνίδια ἀπαιτοῦντα κίνησιν χειρῶν καὶ ποδῶν. Εἶνε ἀναγκαῖον τὸν νὰ ὑπάρχωσι γυμνάσια κοιτῶν εἰς τὰ ὁποῖα νὰ γυμνάζεται ἑκάστος, ἀλλὰ δυστυχῶς παρεμνήθη τοῦτο ἐν τῇ πόλει μας ὅπερ θεωροῦμεν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

Τοιαύτη τέλος πάντων εἶνε ἡ ἰδέα τῶν ἐπιστημωτέρων ἰατρῶν ὅτι τὸ κινούμενον σῶμα ἀπαλλάττεται ἀπὸ πολλὰς ἀσθενείας, ἂν δὲ ποτε προσβληθῇ ὑπὸ τινος τοιαύτης, εὐκόλως δὲν καταβάλλεται· ὥς βάλωμεν λοιπὸν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν ἐργατικὸν βίον τῶν προγόνων μας, ὧν ἡ υἰεῖα καὶ μακροβιότης θεωρεῖ-

ται ὡς μῦθος σήμερον, καὶ ἄς συμμορφωθῶμεν αὐστηρῶς πρὸς τὰς ὑγιεινὰς τούτων διατάξεις.

Τῶν κωμοδικείων τὰ καθήκοντα πρέπει νὰ εὐσυνθῶσι.

Μεγάλον καλὸν ἔκαμιν ἡ Κυβέρνησις συστήσασα τὰ κωμοδικεῖα εἰς τὰ μεγαλείτερα καὶ κεντρικώτερα χωρία. Ἀπὸ πολλὰ ἔξοδα ἀπαλλάττονται τώρα οἱ χωρικοὶ οἱ ὅποιοι ἦσαν ἄλλοτε ἡναγκασμένοι νὰ κατέρχωνται εἰς τὰς πόλεις δι' ἀσημάντους δίκας, νὰ ἐξοδεύωσι δὲ πολὺ περισσότερα παρ' ὅσα θὰ ἐκέρδιζον ἐκ τῆς δίκης ἂν τὴν ἐκέρδιζον. Ἀλλ' ἀρὰ γε δὲν πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ εὐρύνη κομμάτι τὰ καθήκοντα τῶν κωμοδικείων εἰς τρόπον ὥστε νὰ δικάζωνται εἰς αὐτὰ καὶ μερικὰ πταίσματα, οἷον ὕβρεις, ζημίαι, καὶ τοιαῦτα; Εὐκόλως τώρα ὑβρίζει ὁ εἰς τὸν ἄλλον διότι ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὅτι δυσκολεύεται νὰ κατέλθῃ ἐκεῖνος εἰς τὰς πόλεις νὰ κάμῃ ἀγωγὴν διὰ τὴν ὕβριν ἐνῶ, ἅμα ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἀμέσως ἐκεῖ θὰ δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ, εἶνε πάντοτε προτεκτικός. Εἶνε καλὸν ἀκόμη οἱ κωμοδικοί νὰ δικάζωσι μερικοὺς οἱ ὅποιοι ἀφίνουν τὴν ἐργασίαν τῶν εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς στέλλουν οἱ γονεῖς τῶν, καὶ πηγαίνουν καὶ κάθηνται εἰς τὸν καφενὲν ὅλην ἡμέραν καὶ δὸς του καὶ δὸς του παίζουν χαρτιά. Καλὸν ἀκόμη εἶνε νὰ προστιμίζουν κάθε μεθυσμένον. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο εἶνε καλὸν νὰ γίνῃ νόμος καὶ ὅχι μόνον εἰς τὰ χωρία νὰ τιμωρῶνται παρὰ καὶ εἰς τὰς πόλεις. Ὅποιος περιφέρεται ἐκεῖ καὶ ἐδῶ μεθυσμένος καὶ θορυβεῖ ἢ ἀτακτεῖ ἐντὸς δημοσίων καταστημάτων νὰ προστιμίζεται μὲ 5 σελ. πρώτην φορὰν, 10 τὴν δευτέραν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Διότι τὰ μεγαλείτερα κακὰ γίνονται διὰ τῆς μέθης. Ἐνα τέτοιο νομοσχέδιον θὰ ἡυχαρίσται τοὺς περισσοτέρους κατοίκους τῆς Κύπρου.

Ἀκόμη ἐν ἄλλο πρέπει νὰ σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ κάμῃ ἐν καλόν. Νὰ παιδεύωνται αὐστηρὰ οἱ βοσκοὶ ὅταν ζημιῶνουν μὲ τὰ πρόβατά των δένδρα, σπαρτὰ ἀμπέλια κ.λ. διότι μεγάλην κατα-

στροφὴν προξενοῦν εἰς αὐτὰ καὶ ὁμῶς ὁσάκις ἐναχθῶσιν, ἐπειδὴ ἀπαιτοῦνται μάρτυρες, καὶ βέβαια ἐκεῖνος ποῦ θὰ βάλῃ τὰ πρόβατά του νὰ βλάψῃ, δὲν περιμένει νάχῃ καὶ μάρτυρας, καμμία τιμωρία δὲν τοὺς γίνεται, καὶ ἐθρασύνησαν τὸσον, ποῦ οἱ γεωργοὶ τοὺς θεωροῦν ὡς μάλιστα ἀφόρητον. Πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ ὀρίξῃ κατὰ καιροὺς τὰ μέρη τῆς βοσκῆς εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ βόσκωσι τὰ πρόβατα, διότι εἰς μέρη κατὰ τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχει νομὴ διὰ χίλια πρόβατα π. χ. νέμονται πρόβατα 8 καὶ 10 χιλ. τί ἄλλο λοιπὸν θὰ συμβῇ παρὰ νὰ πατοῦν καὶ καταστρέφουν σπαρτὰ, δένδρα κ.λ.;

(Ἰδιαίτεροι Ἀλληλογραφίαι τῆς «Σάλπιγγος».)

Λευκωσία 24 Ἀπριλίου. 84.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Σοὶ γράφω ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς χθρς, 23 Ἀπριλίου, τελεσθείσης ἑορτῆς καὶ παινηγύρεως, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἡμέρᾳ τοῦ ὀνόματος τοῦ Σεπτοῦ Ἀνακτος τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου Α'.

Τὴν 10 π. μ. ὥραν οἱ κώδωνες τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Φανερωμένης ἐκρούσθησαν καλοῦντες εἰς τὴν Δοξολογίαν τὸ χριστεπώνυμον τῆς Λευκωσίας πλήρωμα, ὅπερ προσῆλθεν ἐν ἀγαλλιᾷ ψυχικῇ εἰς τὸ μυρσίναις καὶ δάφναις προηυπρεπισμένον τὸ τῆς ὁρθοδοξίας τέμενος, ἔνθα ἐπὶ τοῦ Προξενικοῦ στασιδίου ἡρτητο ἀνθοστολίστως περιεστεμμένη ἡ εἰκὼν τοῦ λαοφιλοῦς Ἀνακτος, καὶ ἄνωθεν αἰωρουμένη καὶ χαριέντως κυματίζουσα ἡ κυανόλευκος Ἑλληνικὴ σημαία. Ὁ Ναὸς κατάφωτος μυρίας ἐξετόξευεν ἐκ τῶν φωτοβολούντων πολυελαίων καὶ πολυχρόων παραθύρων μαρμαρυγὰς. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ θρόνου περιβεβλημένος τὸν ἐρυθροῦν μανδύαν καὶ τὴν σκηπτοῦχον τῆς ποιμαντορίας ράβδον ἐν χερσὶ βαστάζων ἐχοροστάτει ὁ γεραρὸς καὶ ἑλληνοπρεπὴς τὸ φρόνημα πρωθιεράρχης τῆς Κύπρου Σωφρόνιος περιχοούμενος ὑπὸ τῶν ἱεροδιακόνων τῶν κρατούντων ἐν χερσὶ τὰ δίκη

ροτρίκηρα ἔμπροσθεν τῆς ὥραιας τοῦ ἀναιμάκτου Ξυσιστηρίου Πύλης παρατεταγμένοι ἦσαν οἱ ἱεροὶ Λευῖται, λαμπρῶς ἀμφιεννύμενοι ἱερατικὰς στολὰς, καὶ τὰ Ἐξαπτέρυγα, καὶ ὁ Σ-ανρὸς, καὶ οἱ λαμπροφόροι κενάριαι ἐκατέρωθεν, τοὺς δὲ χοροὺς ἐν γένει ἐπλήρουν οἱ συνεκκλησιαζόμενοι πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου· μηδὲ οἱ τῶν προαστείων καθυστερήσαντες. Ἡ Δοξολογία ἤρξατο εὐρύθμως ψαλλομένη, εἴτα δὲ καὶ ὁ Βασιλικὸς πολυχρονισμός. Μετὰ τὸ πέρας δὲ ἀναβὰς τὸ θῆμα ὁ κ. Γεώργιος Ι. Κηπιάδης δικηγόρος, ἐξῆρε διὰ γλαφυρὰς καὶ ἀξίας λόγον προσλαλιᾶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἱεράν ἀποστολὴν, πρὸς δὲ καὶ ὅτι αἰείποτε οὗτος ἡσχολήσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, κεχωρισμένου τῆς ὕλης καὶ τοῦ συμφέροντος, καταληξάσης εἰς εὐχὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς καὶ χριστιανικῆς ἐκπαιδεύσεως ἡμῶν τῶν Κυπρίων, καὶ τῆς ποθητῆς ἐνώσεως ἡμῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Τὴν προσλαλιᾶν ἐπηκολούθησαν ζωηρόταται ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας, τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ τοῦ Ἑλλ. Ἐθνους, καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ λαμπρὰ ὄντως τελετή.

Εἰς συνδρομητῆς σας.

Λάρνακι τῇ 6 Μαΐου 84.

Φίλε Συντάκτα.

Ἡ πανήγυρις τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, δυνάμει τοῦ Συνωνύμου του Σαυματοργοῦ ἐορτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἀφήσασα, σὺ μικρὸν κέρδος εἰς τὰς ψυχωραγούσας Σχολὰς μας αἵτινες καὶ θὰ ἐκπνεύσωσιν, ἅμα ὅσον τάχιον δὲν λυθῇ τὸ πολυθρύλητον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα.

Τὸ ἐπίσημον τῆς ἑορτῆς ἐπεβεβαίον, ὁ μεγαλοπρεπὴς τῶν Κυρίων ἱματισμὸς τοῦ ὁποίου, οὐδ' ἐπελάχιστον ἐφείσθη ὁ ὑπερπλεονάζων κυριορτός· καὶ τὰ δὲ ἱοπτὰ ἔφερον οἱ ἀμαξηλάται τῶν λεωφορείων ἢ «ἐνωσις» ἵνα διὰ τεσσάρων οὕτως εἰπεῖν ὀφθαλμῶν, προλάβωσι τὰ κατ' ὁδὸν ἑκτακτα, διὰ τὰ ὅποια καὶ δὲν εἰθύνονται σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμόν των.

Καὶ πάλιν οἱ διὰ τοῦ σημερινοῦ Ἀυστριακοῦ δυστυχεῖς προσκυνηταί, ὑπεβλήθησαν εἰς κάθαρσιν, καὶ τοῦτο διότι φαίνεται, διεκρίνοντο, λείψανα νομισματικῶν ἀκαθαρσιῶν (ἀντὶ μολυσματικῶν) ἐντὸς τοῦ θαλασπίου των τὰ ὅποια

ὥφειλον νὰ καθαρίσωσιν ἐντελῶς, ἐντὸς τοῦ ὑγειονομείου, καὶ ἔπειτα νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια Καζαρὸ καὶ Ἀρίαντοι.

Λάρινακι τῇ 29 Ἀπριλ. 84.

Κυρὰ Τρομπέττα.

Δύο πράγματα μᾶς ἀγριώνουν τοὺς νέους μας· τὰ ἐν εἶν' ἐκείνο ποῦ ἔγραφες, ὅταν δηλαδὴ μάθουν Ἀγγλικά· τὸ ἄλλο εἶναι ὅταν ἀρραβωνισθοῦν, ποῦ παύει ἀμέσως ἡ φιλία καὶ αὐτὸς ὁ χαιρετισμός· δὲν μου λέγεις τί σημαίνει τοῦτο;

Ρολόγι

Ἀπ. Σ. Σημαίνει ὅτι εἶσαι σωστὸν Ρολόγι, χωρὶς ὅμως λεπτοδείκτην, καὶ δὲν ἐννοεῖς ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ του πλέον καὶ ὁ νοῦς του παρεδόθησαν εἰς ἄλλον. τοῦτο ὅμως εἶναι πολὺ καλὸν καὶ μὴ παραπονήσαι.

Λάρινακι τὴν 11 Μαΐου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

“Μυλοκότι καὶ ὁ ἐπικήδειος τῶν Δημαρχείων μας ἐψάλη πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν “Σάλπιγγα” εἶχομεν ὅμως κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸν ἀγῶνα τῶν ἐκλογῶν. Μεταξὺ τῶν ἑνδεκα μελῶν ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐκλεχθῇ ὁ Δήμαρχος, διακρίνεται πρόσωπον νομομαθές, καὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην τὴν Δημαρχικὴν ἔδραν. Ἀλλὰ ἅμα τῇ ἐπιτυχίᾳ αὐτοῦ, δὲν θὰ ἔχῃ πλέον τὴν σεῖβαν τῆς Κύριε Συντάκτα, μία ἐρώτησις τὴν ὁποίαν προσέκειτο νὰ κάμῃς. “Τίς ἡ ἠθικὴ ποιότης, τῆς τοῦ Δ... σας ἐννοουμένης τῆς εἰς τὸ ἄδυστον τῆς οἰκίας του περικλεισμένης;” διότι θὰ σὰς ἀπαντήσω, ὅτι δὲν τὴν γινώσκω, ὅς ἐρωτήσατε τὰ πλείστα μέρη τῆς νεολαίας, Ἀνατολῆς καὶ Κύπρου, ἥτις ἐκ τοῦ Σύνεγγυς τὴν ἔχει γνωρίσῃ. Ἄν τὸ παράδειγμα τοῦτο, μὴ θῇ ἡ νεολαία μας, τότε Βαί Βαί χαλιμηζά.

Τὸ αἶσθημα τῆς ὁσφρήσεως τῶν συμπολιτῶν μας, ἔπαθε πρὸ πολλοῦ ἐκλειψῖν διότι οὐδεμία Ἀρχὴ εἴτε Δημαρχικὴ, εἴτε Ὑγειονομικὴ, εἴτε Ἀστυνομικὴ, ὁσφραινομένη τὴν τρομερὰν δυσωδίαν, τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως ξηρανομένων δερμάτων, διέταξε νὰ ξηρανθῶσιν ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ τοιοῦτο τρόπον ὁ δὲ

τυχὴς διαβάτης νὰ δύναται ἐλευθέρως νὰ διαβαίνει τὰς διαφόρους ὁδοὺς τῆς πόλεως μὲ ἀνοικτὴν μύτην. Ὁ Θεὸς νὰ μας ἐλεήσῃ.

Συμβουλευόμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας νὰ καταγίνωσιν εἰς τὸν ἐκμάθησιν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν· πρῶτον νὰ εὐρίσκωσι τοὺς ἀρμοδίους διδασκάλους, δεύτερον νὰ μὴ ἐξέρχωνται μετ' αὐτῶν εἰς διεξοδικοὺς περιπάτους, διότι ἡ κακὴ γλῶσσα τοῦ κόσμου πλάττει πολλὰ καὶ τρίτον διὰ ἀρκούσης τῆς παραδόσεως νὰ ᾔναι ἐλευθέρη ἡ εἴσοδος καὶ ὅχι νὰ γίνηται αὕτη ὡς μαααακρὰ καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

Ζίγκ Ζάγκ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀνακριβῶς ἐδημοσιεύθησαν τὰ παρὰ τοῦ κ. Ἰασονίδου κατὰ τοῦ κ. Α. Κ. Παλαιολόγου ἐν τῷ παρελθόντι. Καίτοι ἐκ τῶν γινομένων ἀνακρίσεων θὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια, οὐχ ἥττον ὅμως ὀφείλομεν νὰ εἰπωμεν ἐν ὀλίγοις ὅτι κατὰ τινὰ θεατὴν ὁ κ. Ἰασονίδης τρεῖς ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ κ. Παλαιολόγου καὶ οὕτω παρενέβη τρίτος ὑπὲρ αὐτοῦ· ἅπαξ δὲ καὶ κατὰ τοῦ κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλέους, ἀλλὰ δὲν ἐπυροκρότησεν.

Ὁ Κύριος Ἀρχιμανδρίτης μᾶς ἔδωκε μιαν ἐπιστολὴν ὡς ἀπάντησιν τῇ ἀρχαίᾳ πρὸς ἐκεῖνον ποῦ ἤρχισε προχθὲς νὰ γράφῃ διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ κάποιας ἀπορίας του. ... γεμάτην ἀπὸ ὕβρεις. Ὑβρίζει δὲ καὶ ἡμᾶς ὁ Ἀρχιμανδρίτης, καὶ μᾶς φοβερίζει μάλιστα κίελας· οὐ ου εἶνε κακὸς Ἀρχιμανδρίτης τοῦτος γυνέ μου· καὶ βέβαια αἱ ὕβρεις ποῦ μᾶς κάμνει θάχουν τὸν τόπον τοὺς μὲ κανὲν ἄρθρον πάλιν Ἐκκλ. κανόνων. Καὶ τί σοῦ ἔκαμα κ. Ἀρχιμανδρίτα, καὶ ὕβριζεις ἐμέ; Αἶ;... Θὰ τὴν δημοσιεύσω. ἔπειτα καὶ μένε ἡσυχος.

Συμβουλευόμεν ἱερεῖς τινὰς τοῦ Καρπασίου καὶ μάλιστα Αἰγιαλοῦσης νὰ ἔχωσι περισσοτέραν προσο-

χὴν καὶ συναίσθησιν τοῦ σχήματος ὅπερ φέρουσιν, ἄλλως θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀταξίας των.

Πλείστα ὅσα ἔχομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τῶν λαμβανόντων χώραν ἐν τινὶ κατενείῳ τῆς Λευκωσίας, ἀλλ' ἀναβάλλομεν τὴν δημοσίευσίν των διὰ λόγους εὐνυήτους. Μὰ βρὲ ἀδελφεοί σεις· κεῖ μέσα δὲν ὑπάρχει ἄλλο κράτος περὶ τοῦ ὁποῦ· νὰ συζητήτε παρὰ ἡ Στερεὰ Ἑλλάς;....

—Χαίρετε κυρία δασκάλα.

—καλῶς ὠρίσατε κύριε....

—πῶς τὰ πάτε μέσ' εἰς τὰ χωριά μὲ τὰς μαθητρίδας σας;

—Αἶ! ὠραία.

—Καὶ τί τὰς παραδίδετε;

—Γραμματικὴν τοῦ Παπασωλῆ τοῦ καὶ Ραφτικῆν.

—Δὲν παραδίδεις καὶ τίποτε Ἱστορίαν Ἑλληνικὴν;

—Ναί· μάλιστα· τὴν Ἱστορίαν τοῦ Πενταζῆ.

—Δύνανται νὰ μας διηγηθῶσι τίποτε;

—Ἄ ὅχι· εἶνε Ἀρκιὰ διαιακόμη.

Ε. Μ. Π. Ο. Ρ. Ι. Κ. Α.

Κρατία ἄπισσα γρ. 165—176· τὸ γομάρι. Μαῦρα 150—168.

Ρακὴ σοῦμα εἰθ. 19 γρ. 2 8)40· ἔως 2 10)40 ἡ ὁκλ.

Μὰ κύριοι Ἀγγλοι!

Σὰς παρακαλῶ ἐγὼ καὶ ἡ σκούρια μου νὰ μοῦ πῆτε μὲ ποῖαν ἰδέαν ἐπιάσετε καὶ ἀλυσώσετε ταῖς πέτρας καὶ ἐγίνατε ἀφορμὴ νὰ μετανοιάζῃ ὁλος ὁ κόσμος Κυριακὰς μάλιστα καὶ Σάββατα ποῦ μετανοοῦντες δὲν χωρεῖς μοῦ μπηξάν φίλη μιαν πέτραν ἐδῶ καὶ μιαν παρέκει, νὰ κ' εἶνα ἄλυσον καὶ ταῖς ἀλυσόδεσαν· ἐμπηξάν ἄλλην ἐκεῖ καὶ ἄλλην παρέκει, τράκ κ' εἶνα ἄλυσον καὶ ταῖς ἀλυσόδεσαν, καὶ πό κεῖ ποῦ θέλουν κεῖνοι λέγουν νὰ περνᾷς· ὅχι π' ἄλλου· μὰ θέλετε νὰ μᾶς δείξητε πῶς εἶσθαι πολὺ αὐστηροὶ καὶ ἀλυσόδεnete καὶ πέτρας, ἢ γὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι φοβεῖσθε μήπως τὰς κλέψωσι; Καὶ τουλάχιστον διατί δὲν χρωματίζετε κείνους τοὺς διαβολοαλύτους γιὰ μαῦρους γιὰ

ὥφειλον νὰ καθαρίσωσιν ἐντελῶς, ἐντὸς τοῦ ὑγειονομείου, καὶ ἔπειτα νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια Καζαρὸ καὶ Ἀρίαντοι.

Λάρινακι τῇ 29 Ἀπριλ. 84.

Κυρὰ Τρομπέττα.

Δύο πράγματα μᾶς ἀγριώνουν τοὺς νέους μας· τὰ ἐν εἶν' ἐκείνο ποῦ ἔγραφες, ὅταν δηλαδὴ μάθουν Ἀγγλικά· τὸ ἄλλο εἶναι ὅταν ἀρραβωνισθοῦν, ποῦ παύει ἀμέσως ἡ φιλία καὶ αὐτὸς ὁ χαιρετισμός· δὲν μου λέγεις τί σημαίνει τοῦτο;

Ρολόγι

Ἀπ. Σ. Σημαίνει ὅτι εἶσαι σωστὸν Ρολόγι, χωρὶς ὅμως λεπτοδείκτην, καὶ δὲν ἐννοεῖς ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ του πλέον καὶ ὁ νοῦς του παρεδόθησαν εἰς ἄλλον. τοῦτο ὅμως εἶναι πολὺ καλὸν καὶ μὴ παραπονήσαι.

Λάρινακι τὴν 11 Μαΐου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

“Μυλοκότι καὶ ὁ ἐπικήδειος τῶν Δημαρχείων μας ἐψάλη πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν “Σάλπιγγα” εἶχομεν ὅμως κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸν ἀγῶνα τῶν ἐκλογῶν. Μεταξὺ τῶν ἑνδεκα μελῶν ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐκλεχθῇ ὁ Δήμαρχος, διακρίνεται πρόσωπον νομομαθές, καὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην τὴν Δημαρχικὴν ἔδραν. Ἀλλὰ ἅμα τῇ ἐπιτυχίᾳ αὐτοῦ, δὲν θὰ ἔχῃ πλέον τὴν σεῖβαν τῆς Κύριε Συντάκτα, μία ἐρώτησις τὴν ὁποίαν προσέκειτο νὰ κάμῃς. “Τίς ἡ ἠθικὴ ποιότης, τῆς τοῦ Δ... σας ἐννοουμένης τῆς εἰς τὸ ἄδυστον τῆς οἰκίας του περικλεισμένης;” διότι θὰ σὰς ἀπαντήσω, ὅτι δὲν τὴν γινώσκω, ὅς ἐρωτήσατε τὰ πλείστα μέρη τῆς νεολαίας, Ἀνατολῆς καὶ Κύπρου, ἥτις ἐκ τοῦ Σύνεγγυς τὴν ἔχει γνωρίσῃ. Ἄν τὸ παράδειγμα τοῦτο, μὴ θῇ ἡ νεολαία μας, τότε Βαί Βαί Βαί χαλιμηζά.

Τὸ αἶσθημα τῆς ὁσφρήσεως τῶν συμπολιτῶν μας, ἔπαθε πρὸ πολλοῦ ἐκλειψῖν διότι οὐδεμία Ἀρχὴ εἴτε Δημαρχικὴ, εἴτε Ὑγειονομικὴ, εἴτε Ἀστυνομικὴ, ὁσφραινομένη τὴν τρομερὰν δυσωδίαν, τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως ξηρανομένων δερμάτων, διέταξε νὰ ξηρανθῶσιν ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ τοιοῦτο τρόπον ὁ δὲ

τυχὴς διαβάτης νὰ δύναται ἐλευθέρως νὰ διαβαίνει τὰς διαφόρους ὁδοὺς τῆς πόλεως μὲ ἀνοικτὴν μύτην. Ὁ Θεὸς νὰ μας ἐλεήσῃ.

Συμβουλευόμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας νὰ καταγίνωσιν εἰς τὸν ἐκμάθησιν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν· πρῶτον νὰ εὐρίσκωσι τοὺς ἀρμοδίους διδασκάλους, δεύτερον νὰ μὴ ἐξέρχωνται μετ' αὐτῶν εἰς διεξοδικοὺς περιπάτους, διότι ἡ κακὴ γλῶσσα τοῦ κόσμου πλάττει πολλὰ καὶ τρίτον διὰ ἀρκούσης τῆς παραδόσεως νὰ ᾔναι ἐλευθέρη ἡ εἴσοδος καὶ ὅχι νὰ γίνῃται αὕτη ὡς μαααακρὰ καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

Ζίγκ Ζάγκ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀνακριβῶς ἐδημοσιεύθησαν τὰ παρὰ τοῦ κ. Ἰασονίδου κατὰ τοῦ κ. Α. Κ. Παλαιολόγου ἐν τῷ παρελθόντι. Καίτοι ἐκ τῶν γινομένων ἀνακρίσεων θὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια, οὐχ ἥττον ὅμως ὀφείλομεν νὰ εἰπωμεν ἐν ὀλίγοις ὅτι κατὰ τινὰ θεατὴν ὁ κ. Ἰασονίδης τρεῖς ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ κ. Παλαιολόγου καὶ οὕτω παρενέβη τρίτος ὑπὲρ αὐτοῦ· ἅπαξ δὲ καὶ κατὰ τοῦ κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλέους, ἀλλὰ δὲν ἐπυροκρότησεν.

Ὁ Κύριος Ἀρχιμανδρίτης μᾶς ἔδωκε μιαν ἐπιστολὴν ὡς ἀπάντησιν τῇ ἀρχαίᾳ πρὸς ἐκεῖνον ποῦ ἤρχισε προχθὲς νὰ γράφῃ διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ κάποιας ἀπορίας του. ... γεμάτην ἀπὸ ὕβρεις. Ὑβρίζει δὲ καὶ ἡμᾶς ὁ Ἀρχιμανδρίτης, καὶ μᾶς φοβερίζει μάλιστα κίελας· οὐ οὐ εἶνε κακὸς Ἀρχιμανδρίτης τοῦτος γυνέ μου· καὶ βέβαια αἱ ὕβρεις ποῦ μᾶς κάμνει θάχουν τὸν τόπον τοὺς μὲ κανὲν ἄρθρον πάλιν Ἐκκλ. κανόνων. Καὶ τί σοῦ ἔκαμα κ. Ἀρχιμανδρίτα, καὶ ὕβριζεις ἐμέ; Αἶ;... Θὰ τὴν δημοσιεύσω. ἔπειτα καὶ μένε ἡσυχος.

Συμβουλευόμεν ἱερεῖς τινὰς τοῦ Καρπασίου καὶ μάλιστα Αἰγιαλοῦσης νὰ ἔχωσι περισσοτέραν προσο-

χὴν καὶ συναίσθησιν τοῦ σχήματος ὅπερ φέρουσιν, ἄλλως θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀταξίας των.

Πλείστα ὅσα ἔχομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τῶν λαμβανόντων χώραν ἐν τινὶ κατενείῳ τῆς Λευκωσίας, ἀλλ' ἀναβάλλομεν τὴν δημοσίευσίν των διὰ λόγους εὐνυήτους. Μὰ βρὲ ἀδελφεοί σεις· κεῖ μέσα δὲν ὑπάρχει ἄλλο κράτος περὶ τοῦ ὁποῦ· νὰ συζητήτε παρὰ ἡ Στερεὰ Ἑλλάς;....

—Χαίρετε κυρία δασκάλα.

—καλῶς ὥρίσατε κύριε....

—πῶς τὰ πάτε μέσ' εἰς τὰ χωριά μὲ τὰς μαθητρίδας σας;

—Αἶ! ὡραία.

—Καὶ τί τὰς παραδίδετε;

—Γραμματικὴν τοῦ Παπασωλῆ τοῦ καὶ Ραφτικῆν.

—Δὲν παραδίδεις καὶ τίποτε Ἱστορίαν Ἑλληνικὴν;

—Ναί· μάλιστα· τὴν Ἱστορίαν τοῦ Πενταζῆ.

—Δύνανται νὰ μας διηγηθῶσι τίποτε;

—Ἄ ὅχι· εἶνε Ἀρκάδια καὶ κόμη.

Ε. Μ. Π. Ο. Ρ. Ι. Κ. Α.

Κρατία ἄπισσα γρ. 165—176· τὸ γομάρι. Μαῦρα 150—168.

Ρακὴ σοῦμα καθ. 19 γρ. 2 8)40· ἔως 2 10)40 ἡ ὁκτ.

Μα κύριοι Ἀγγλοι!

Σὰς παρακαλῶ ἐγὼ καὶ ἡ σκούρια μου νὰ μοῦ πῆτε μὲ ποῖαν ἰδέαν ἐπιάσετε καὶ ἀλυσώσετε ταῖς πέτραις καὶ ἐγίνατε ἀφορμὴ νὰ μετανοιάζῃ ὁλος ὁ κόσμος Κυριακὰς μάλιστα καὶ Σάββατα ποῦ μετανοοῦντες δὲν χωρεῖς μοῦ μπηξάν φίλη μιαν πέτραν ἐδῶ καὶ μιαν παρέκει, νὰ κ' εἶνα ἄλυσον καὶ ταῖς ἀλυσόδεσαν· ἐμπηξάν ἄλλην ἐκεῖ καὶ ἄλλην παρέκει, τράκ κ' εἶνα ἄλυσον καὶ ταῖς ἀλυσόδεσαν, καὶ ποῦ κεῖ ποῦ θέλουν κεῖνοι λέγουν νὰ περνᾷς· ὅχι π' ἄλλου· μὰ θέλετε νὰ μᾶς δείξητε πῶς εἶσθαι πολὺ αὐστηροὶ καὶ ἀλυσόδετε καὶ πέτρας, ἢ γὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι φοβεῖσθε μήπως τὰς κλέψωσι; Καὶ τουλάχιστον διατί δὲν χρωματίζετε κείνους τοὺς διαβολοαλύτους γὰρ μαύρους γὰρ